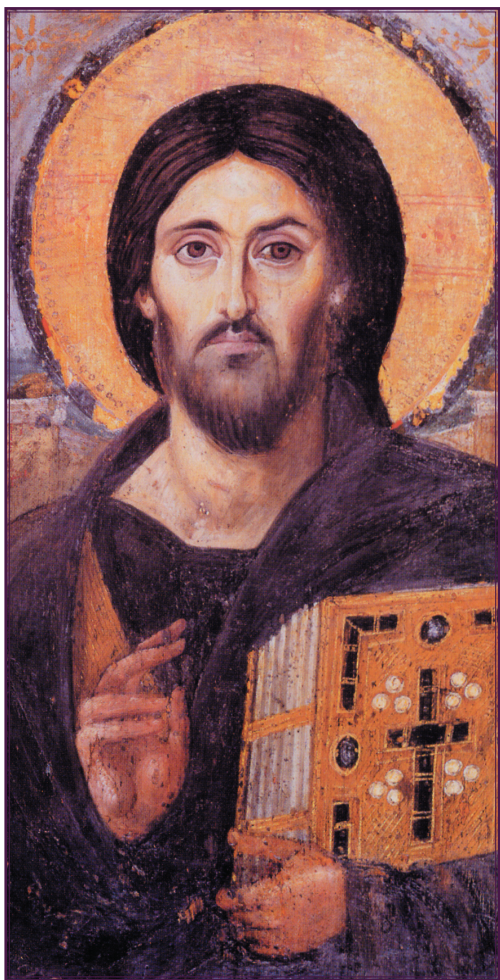

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

Ο Αυτός Απόστολος γράφει προς Κορινθίους. «Λαλούμεν σοφίαν Θεού εν μυστηρίω, την αποκεκρυμμένην, ήν προώρισεν ο Θεός πρό των αιώνων εις δόξαν ημών. Ήν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου έγνωκεν, ημίν δε ο Θεός απεκάλυψε διά του Πνεύματος αυτού · το γάρ πνεύμα ερευνά, και τα βάθη του Θεού.

(Α΄. Κορινθ. Β΄.7-8 και 10)

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ούτω γράφειν εν τω Ευαγγελίω: «Θεόν ουδείς εώρακε πώποτε. Ο μονογενής Υιός, ο ών εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εξηγήσατο.

(Ιωάν. 4,18)

Ουδείς επιγινώσκει τον υιόν ειμή ο Πατήρ· ουδέ τον πατέρα τις επιγινώσκει, ειμή ο Υιός, και ώ εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψαι.

(Ματθ. 14,27)

Ερώτησις: Μήπως ο άνθρωπος αδυνατεί έχειν γνώσιν περί Θεού άνευ ιδιαιτέρας θείας αποκαλύψεως;

Απόκρισις: Ο άνθρωπος δύναται γνώναι τον Θεόν εκ της θεωρίας των υπό Θεού δεδημιουργημένων όντων. Πλήν αλλ΄ η τοιαύτη επίγνωσις υπάρχει και ελλιπής, και χρησιμεύει μόνον ως προπαρασκευή εις την πίστιν και ως μέσον προς την εξ αποκαλύψεως επίγνωσιν του Θεού. «Τα γάρ άόρατα αυτού από κτίσεως κόσμου τοις ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ήτε αϊδιος αυτού δύναμις και θεότης. (Ρωμ. Α΄.20)

Εποίησέ τε εξ ενός αίματος πάν έθνος ανθρώπων κατοικείν επί πάν πρόσωπον της γης, όρισας προτεταγμένους καιρούς

και τας οροθεσίας της κατοικίας αυτών· ζητείν τον Κύριον, ει άραγε ψηλαφήσειαν αυτόν και εύροιεν· καίτοιγε ου μακράν από ενός εκάστου ημών υπάρχοντα. Εν αυτώ γάρ ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν. (Πράξεις Αποστ. ΙΖ΄.26) – Εν τη περί του Θεού πίστει, ηγείται μέν η έννοια, η περί του ότι εστί Θεός. Ταύτην δε εκ των δημιουργημάτων συνάγωμεν· σοφόν γάρ, και δυνατόν, και αγαθόν, και πάντα αυτού τα άόρατα από της του κόσμου κτίσεως νοούντες επιγινώσκομεν. Ούτω δή και δεσπότην εαυτών αυτόν καταδεχόμεθα. Επειδή γάρ παντός μεν του κόσμου δημιουργός ο Θεός, μέρος δε κόσμου ημείς, και ημών άρα δημιουργός ο Θεός. Ταύτη δε τη γνώσει η πίστις ακολουθεί, και τη τοιαύτη πίστει η προσκύνησις.

(Βασιλείου Μεγάλου)

ΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

1. Εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν (Μάρκος Ιστ΄.9)
2. Εις τας Μυροφόρους (Ματθ. ΚΗ΄.9)
3. Εις τους Εμμαούς (Λουκάς ΚΔ΄.15)
4. Εις τους Ένδεκα (Μάρκος Ιστ΄.14)
5. Εις τον Θωμάν (Ιωάννης Κ΄.28)
6. Εις την Τιβεριάδαν (Ιωάννης Κα΄.1)
7. Εις τον Απόστ. Ιάκωβον (Α΄ Κορινθ.ΙΕ΄.1-11)